

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΒ'
Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1189²

Κυριακὴ Ε' Ματθαίου (Ματθ. 8,28 – 9,1)

Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος
Αύγουστίνος Ν. Καντιώτης

«Δαιμονισμένοι»

«Υπήντησαν αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι...» (Ματθ. 8,28)

Θὰ προσπαθήσω, ἀγαπητοί μου, νὰ προσφέρω συσσίτιο γιὰ ὄλους. Κοινὸ συσσίτιο, κοινὴ τράπεζα, **τροφή κατάλληλη γιὰ ὄλους εἶνε τὸ Εὐαγγέλιο**. Τὸ Εὐαγγέλιο ἐγράφη ὄχι γιὰ μία τάξι ἀνθρώπων ἀλλὰ γιὰ ὄλους ἀνεξαιρέτως. Τί λέει τὸ εὐαγγέλιο σήμερα;

Ὁ Χριστὸς ἔκανε ἓνα θαῦμα, ἓνα ἀπὸ τὰ ἄπειρα θαύματα ποὺ ἔκανε, κάνει καὶ θὰ κἀνὴ μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων ὁ Κύριός μας, εἰς πείσμα τῶν δαιμόνων καὶ τῶν ἀθέων. Ποιό ἦταν τὸ θαῦμα· ὅτι μὲ τὸν παντοδύναμο λόγο του θεράπευσε δύο ἀνθρώπους ποὺ ὑπέφεραν πολὺ. Τί ἦταν; ἄρρωστοι, κουφοί, τυφλοί, παράλυτοι, λεπροί; Τί ἦταν; Κάτι χειρότερο· ὑγιεῖς μὲν στὸ σῶμα, ἀλλὰ ἡ ψυχὴ τους ἦταν βαρεῖα ἄρρώστη. Ἦταν **«δαιμονιζόμενοι»** (Ματθ. 8,28).

–Αὐτὰ εἶνε παραμύθια, θὰ πῆ κάποιος, ποὺ δὲν ἔχουν πλέον πέρασι στὴν ἐποχὴ μας.

Καὶ ὅμως, ἀγαπητοί μου. Ἦν ὑπάρχη κανεῖς ποὺ ἀμφιβάλλει, ἄς πάη στὴν Κεφαλονιά, καὶ θὰ δῆ ἐκεῖ τοὺς δαιμονισμένους νὰ ἀφρίζουν, νὰ σπᾶνε ἀλυσίδες, νὰ ὠρύωνται τρομερά· κι ὅταν τοὺς πλησιάζῃ ὁ σταυρὸς τοῦ ἁγίου Γερασίμου, φωνάζουν· «Μᾶς ἔκαψες, Καψάλη!». Ναί, **ὑπάρχουν δαιμονιζόμενοι**. Τέτοιοι ἦταν αὐτοὶ ποὺ λέει τὸ εὐαγγέλιο.

Πῶς νὰ περιγράψω τὴν **κατάστασι τοῦ δαιμονιζομένου**; Δὲν κυβερνάει πλέον ὁ ἄνθρωπος τὸν ἑαυτὸ του. Ἀπ' τὴ στιγμὴ ποὺ θὰ εἰσέλθῃ τὸ δαιμόνιο σ' αὐτὸν χάνει τὸν ἔλεγχο, δὲν ὀρίζει τὸ νοῦ του. Διότι ὁ ἄνθρωπος τί εἶνε; Πάρτε κιμωλία καὶ γράψτε· ἄνθρωπος ἴσον μυαλό. Ἦν ἀφαιρέσης τὸ μυαλό, ποὺ σκέπτεται, συλλογίζεται, κρίνει, λύνει προβλήματα, κυβερνάει τὸ σῶμα, ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶνε τίποτα. Στὸ δαιμονιζόμενο δὲν κυβερνάει τὸ μυαλό. Ποιὸς κυβερνάει; Μιὰ πονηρὰ δύνα-

μις. Κι ὅπως στὸ αὐτοκίνητο ἄμα χαλάσῃ τὸ τιμόνι, δὲν κυβερνάει πλέον ὁ σωφὲρ, ἀλλὰ τὸ αὐτοκίνητο πηγαίνει δεξιὰ κι ἀριστερὰ καὶ τρακάρει, ἔτσι καὶ ὁ δαιμονισμένος κάνει ὅ,τι διατάξῃ τὸ δαιμόνιο. Ἔλεγε τὸ δαιμόνιο, Σχίστε τὰ ροῦχα σας, καὶ οἱ δαιμονιζόμενοι ἔσχιζαν τὰ ροῦχα τους καὶ περπατοῦσαν γυμνοὶ στοὺς δρόμους χωρὶς ντροπὴ. Ἔλεγε τὸ δαιμόνιο, Μὴ μένετε στὸ σπίτι, κι αὐτοὶ ἔφευγαν καὶ γύριζαν ἔξω. Ἔλεγε τὸ δαιμόνιο, Πηγαίνετε στὰ νεκροταφεῖα, κι αὐτοὶ πήγαιναν καὶ κοιμοῦνταν μέσ' στοὺς τάφους. Ὅ,τι τοὺς ἔλεγε ἔκαναν. Ἦταν πλέον ρομπότ, νευρόσπαστα στὰ χέρια τοῦ δαιμονίου. Καὶ εἶχαν τεράστια δύναμι. Τοὺς ἔδεσαν μὲ ἀλυσίδες, ὄχι μὲ σχοινιά, καὶ ἔσπιζαν τὶς ἀλυσίδες σὰν κλωστές· ξένη δύναμις! Δὲν τολμοῦσε ἄνθρωπος νὰ περάσῃ ἀπὸ κοντά· ἦταν φόβος καὶ τρόμος, ἀληθινοὶ τρομοκράτες.

Καὶ ὅμως· αὐτοὺς τοὺς δύο, ποὺ καμμιά δύναμις καὶ καμμιά ἀστυνομία δὲν μπορούσε νὰ τοὺς κἀνὴ καλά, τοὺς βλέπεις νὰ συμμαζεύωνται. Τί συνέβη; **Πλησίασε ὁ Χριστός**. Μόλις τὸν εἶδαν, ἄρχισαν νὰ τρέμουν (διότι τὰ δαιμόνια πιστεύουν). Κατάλαβαν, ὅτι ἔφτασε τὸ τέλος τῆς βασιλείας τους. Μὲ ἐπίμονη παράκλησί τους, **ἔφυγαν ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους** καὶ πήγαν σ' ἓνα κοπάδι χοίρων. Ἀπ' τὴ στιγμὴ ἐκεῖνη οἱ χοῖροι ἐξαγριώθηκαν, ὠρμησαν στὸ γκρεμό, ἔπεσαν ἀπὸ ψηλὰ μέσα στὴ λίμνη καὶ πνίγηκαν.

Αὐτὰ μὲ ἀπλᾶ λόγια λέει τὸ εὐαγγέλιο σήμερα. Ἀπὸ τὰ πολλὰ ποὺ θὰ μπορούσαμε νὰ ποῦμε περιορίζομαι σὲ ἓνα· ὅτι, ἐκτὸς τῶν δαιμονιζομένων αὐτῶν, ὑπάρχουν καὶ **δαιμονιζόμενοι μέσα στὴν κοινωνία**.

Ἄπορεῖτε; Ρωτήστε ἓνα Ῥώσο συγγραφέα ποὺ ἔζησε τὸν 19ο αἰῶνα καὶ οἱ Ῥῶσοι τὸν ἔ-

χουν ως προφήτη· ὅ,τι συνέβη στή Ψωσία, τὰ προέβλεψε. Στὴν ἀρχὴ ἦταν ἄπιστος καὶ ἄθεος. Ἄλλ' ὅταν μπῆκε στὴ φυλακὴ ἐπὶ τσάρου, ἐκεῖ διάβασε τὸ Εὐαγγέλιο, μετανόησε κ' ἐξωμολογήθηκε τ' ἁμαρτήματά του. Καὶ τότε εἶπε: "Ὅταν ἐξωμολογήθηκα, παράδεισος φύτρωσε στὴν καρδιά μου! Λέγεται **Ντοστογιέφσκυ**. Αὐτὸς λοιπὸν ἔγραψε ἕνα βιβλίο πού ἔχει μεταφραστῆ σὲ ὅλες τὶς γλώσσες – ὅποιος εἶνε διανοούμενος ἄς τὸ διαβάσῃ. Εἶνε τὸ βιβλίο «**Οἱ δαιμονισμένοι**», πεντακόσες σελίδες, φοβερὸ βιβλίο. Σ' αὐτὸ μὲ τὴν ἀμίμητη γλώσσα του ὁ Ντοστογιέφσκυ παίρνει ἀφορμὴ ἀπὸ τὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο καὶ περιγράφει τὸν ψυχικὸ κόσμον τῶν ἀνθρώπων, τὰ δαιμόνια πού ταραίζουν τὴν ψυχὴ. Μπορεῖ νὰ εἶνε κανεὶς πλούσιος, ἐπιστήμονας, ἀξιωματοῦχος, πρόεδρος δημοκρατίας, βασιλιάς, πρωθυπουργός, ἀλλὰ τί νὰ τὸ κάνῃς ὅταν κυριαρχοῦν τὰ δαιμόνια; Ἔλα λοιπὸν, Ντοστογιέφσκυ, νὰ τὰ περιγράψῃς.

Ποιά δαιμόνια συνταράσσουν τὴν ἀνθρώπινη κοινωνία; Εἶνε τὸ δαιμόνιο τῆς ὀργῆς καὶ τοῦ θυμοῦ, πού ἀνατρέπει τὰ πάντα. Τὸ δαιμόνιο τῆς φιλαργυρίας, πού γιὰ λίγα χρήματα γίνονται μεγάλα ἐγκλήματα. Τὸ δαιμόνιο τῆς φιλοδοξίας καὶ κενοδοξίας, πού ὀδηγεῖ νὰ πατοῦν ἐπὶ πτωμάτων γιὰ ν' ἀνεβοῦν σὲ ἀξιώματα κωφεύοντας στὴ φωνὴ τῆς συνειδήσεως. Τὸ δαιμόνιο τῆς φιληδονίας, τῆς σαρκολατρίας, τοῦ σέξ, τῆς πορνείας καὶ τῆς μοιχείας, πού κάνει κ' ἕνα γέρο νὰ μὴ σκέπτεται οὔτε τὴν ἡλικία οὔτε τὴ θέσι του καὶ νὰ συνάπτῃ νέες σχέσεις. Τὸ δαιμόνιο τῆς παιδοκτονίας καὶ τῶν ἐκτρώσεων. Τὸ δαιμόνιο τοῦ διαζυγίου. Ἀκόμη τὸ δαιμόνιο τοῦ γυμνισμοῦ. Ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς ἔλεγε: "Ὅταν δῆτε τὶς γυναῖκες νὰ περπατοῦν γυμνὲς στὸ δρόμο, τότε ἔφτασε τὸ τέλος τοῦ κόσμου. Τὸ δαιμόνιο τοῦ ὀρθολογισμοῦ καὶ τῆς ἀθείας. Τὸ δαιμόνιο τοῦ μίσους καὶ τῆς ἐκδικήσεως. Τὸ δαιμόνιο τῆς διχονοίας καὶ πολιτικῆς μισαλλοδοξίας. Εἶχα πάει σ' ἕνα χωριὸ καὶ τί μοῦ εἶπαν: ἔχουν τέσσερα καφενεῖα: στὸ ἕνα πάνε οἱ γαλάζιοι, στὸ ἄλλο οἱ κόκκινοι, στὸ ἄλλο οἱ μαῦροι, στὸ ἄλλο οἱ ἄσπροι· μεταξύ τους καλημέρα δὲν λένε.

Πόσο τὴν πληρώσαμε ὡς τώρα αὐτὴ τὴ **διχόνοια!** Ἐγὼ ὡς ἐπίσκοπος δὲν ἀνήκω σὲ κόμματα· ἀνήκω στὴν Ἑλλάδα τὴν πατρίδα μου καὶ παραπάνω ἀπ' τὴν πατρίδα ἀνήκω στὸ Χριστό. Αὐτὰ τὰ δυὸ πιστεύω καὶ αὐτὰ ὑποστηρίζω μέχρι τέλους. **Τὰ κόμματα χωρίζουν, ἢ Ἐκκλησία ἐνώνει.** Εἶνε μάνα. Κι ὅπως ἡ

κλῶσσα ἔχει πουλιά, κι ἄλλα εἶνε κόκκινα, ἄλλα εἶνε πράσινα, ἄλλα εἶνε μαῦρα, κι ἄλλα εἶνε ἄσπρα, ἀλλὰ ὅλα τὰ πουλιά της τ' ἀγαπάει, ἔτσι καὶ ἡ Ἐκκλησία μας ἀγαπάει ὅλα τὰ παιδιά της. "Ἐνα μόνο ζητοῦμε: ν' ἀγαποῦν ὅλοι καὶ ν' ἀκολουθοῦν τὸ Χριστό μας. Τότε θὰ εἶνε καὶ ἐνωμένοι. Διότι τὸ ἐπαναλαμβάνω: **Ὁ Χριστὸς ἐνώνει, τὰ κόμματα χωρίζουν**, καὶ αὐτὰ θὰ γίνουν ὁ τάφος τῆς πατρίδος.

"Ἄν ἐξετάσουμε καλὰ, ὅλοι ἔχουμε κάποιο δαιμόνιο πού μᾶς ἐνοχλεῖ, ὅλοι εἴμαστε κατὰ κάποιο τρόπο **δαιμονισμένοι**. Κ' ἔπρεπε νὰ ξανάρθῃ ὁ Ντοστογιέφσκυ νὰ περιγράψῃ τὰ δαιμόνια ὄχι πλέον τῆς Ψωσικῆς γῆς, ἀλλὰ τὰ δαιμόνια, πού εἶνε σκορπισμένα καὶ ἀλωνίζουν στὴν Ἑλλάδα. Κ' ὕστερα μοῦ λές, πὼς δὲν ὑπάρχουν δαιμονιζόμενοι. Ὑπάρχουν· καὶ χειρότεροι ἴσως ἀπὸ τοὺς δαιμονιζομένους τοῦ σημερινοῦ εὐαγγελίου· καὶ χειρότεροι ἴσως ἀπὸ τοὺς δαιμονιζομένους πού πάνε στὴν Κεφαλονιά γιὰ νὰ θεραπευθοῦν. Ὁ καθένας ἄς ἐξετάσῃ τὸν ἑαυτό του.

Καὶ ἕνα χαρακτηριστικὸ σημάδι εἶνε τὸ ἐξῆς. Δώστε μου ἕνα ἀντρόγυνο, πού νὰ ἔχη ὁμόνοια, νὰ ζοῦν μαζὶ 25, 30, 50 χρόνια καὶ μὴν ἔχουν ἀνταλλάξει ἄσχημη λέξι. Δώστε μου ἕνα χωριό, πού νὰ ἐπικρατῇ ἡ ἀγάπη καὶ ἡ εἰρήνη. Δώστε μου ἕνα ἔθνος ὁμοιογενὲς καὶ ὁμόγνωμον, ὅπου ὅλοι συνεργάζονται ἀρμονικά. Ἡ πατρίδα μας τὸ '40 δοξάστηκε κ' ἔφτασε ὡς τὰ ἄστρα καὶ θαύμαζαν οἱ πάντες, διότι εἶχε διώξει **τὸ δαιμόνιο τοῦ διχασμοῦ**. Τώρα, λόγω τῶν δαιμονίων πού ὑπάρχουν στὶς καρδιές, κινδυνεύουμε νὰ γίνουμε νεκροθάφτες ἐνὸς ἱστορικοῦ ἔθνους.

* * *

Ποιός, ἀγαπητοί μου, **ποιός θὰ τὰ διώξῃ πάλι τὰ δαιμόνια;** οἱ νόμοι, οἱ βουλές, οἱ γερουσίες, οἱ μεγάλοι καὶ ἰσχυροί, ἢ Ε.Ο.Κ., ὁ Ο.Η.Ε., τὰ γράμματα, οἱ ἐπιστῆμες; ἢ μήπως τὰ ὄπλα, οἱ φυλακές, τὰ κρατητήρια; Ὁχι. "Ἐνας καὶ μόνο νίκησε τὰ δαιμόνια, ὁ Χριστός. Κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ κάτω ἀπὸ τὰ ἄστρα δὲν ὑπάρχει ἄλλος. Αὐτὸς εἶνε ὁ νικητὴς τοῦ διαβόλου καὶ ὄλων τῶν δαιμονίων. Αὐτὸς ξερρίζωσε μέσα ἀπὸ τὰ στήθη τῶν δαιμονιζομένων τὰ πονηρὰ πνεύματα καὶ τοὺς θεράπευσε. Ἄς τὸν παρακαλέσουμε λοιπὸν νὰ βγάλλῃ τὰ δαιμόνια κι ἀπὸ ὅλους ἐμᾶς. Καὶ ἂν εἴμαστε ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ, ἄνθρωποι τῆς Ἐκκλησίας, ἄνθρωποι τοῦ ἐλέους καὶ τῶν οἰκτιρμῶν, τότε ὁ Κύριος θὰ εἶνε πάντα μαζί μας, ὁ «**εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας**» τῶν αἰώνων· «**ἀμήν**» (Ψωμ. 1,25· 9,5. Β' Κορ. 11,31).

(†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος

Ἀπομαγνητοφωνημένη ὁμιλία, ἡ ὁποία ἐγίνε στὸν ἰ. ναὸ Ἁγ. Νικολάου Βροντεροῦ - Πρεσπῶν τὴν 3-7-1988. Καταγραφή καὶ σύντμησης 24-7-2005, ἐπανεκδοῖς 22-6-2016.

Τὸ φυλλάδιο διανέμεται ἀπὸ τὸν Ἱεραποστολικὸ Σύλλογο Κυριακῆ, τηλ: 23510 22183 – Κατερίνη, μὲ τὴν εὐλογία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Στὸ διαδίκτυο στὸν ἰστότοπο: <http://www.iskiriaki.com>